
W E SRZODĘ DNIA 5. LIPCA 1797.

ROZPORZĄDZENIE

C. K. Pełnomocney zadworney Kommissyi Gallicyi zachodniej.

W taki sposób młodzież zachodnio-Gallicyyska starająca się bydź przyjętą do akademii woyskowej Nowomieyskiej wywod szlachectwa swego okazać powinna.

Już raczyła J. C. K. A. Mość podług tuteyszego w dniu 18 Listopada r. z. wyszłego rozporządzenia dopuścić także i młodzież zachodnio-Gallicyyską do dobrodzieystwa, aby przyjętą bydź mogła do akademii woyskowej Nowomieyskiej; wszę lako gdy się teraz okazuje, że obywatele zachodnio-Gallicyyscy nie tak, iak w innych C. K. dziedzicznych krajach zwyczajem i rzeczą potrzebną iest, dowody przynależyte stanu szlachectwa swego okazać, przeto warunki do uczestnictwa tegoż dobrodzieystwa przepisane dopełnić nie są w stanie; więc, końcem ułatwienia tych przeszkód, czyni się każdemu w powszechności na mocy najwyższego dyrektoryalnego nadwornego dekretu de dato 23 Martii niniejszym wiadomo: iż, gdy supplikant szlachećne pochodzenie Ojca swego przez świadectwo wykaże, które z strony trzech szlachty posesyjonatów tego cyrkułu, w którym supplikant mieszka, podpisane i przez sąd ziemski przetożony (tak długo poki te sądy trwać będą) potwierdzone zostanie, toż oświadczenie tym czasowo za dostateczną legitymacją dla starającej się młodzieży zachodnio-Gallicyyskiej o przyjęcie swe do akademii woyskowej Nowomieyskiej, wszelako nie nadal, akceptowane będzie.

W Krakowie dnia 5 Maia 1797 roku.

*Jan Wacław baron de Margelik,
J. C. K. Apostolski Mości pełnomocny
Kommisarsz.*

Leopold Schulz.

Z Londynu d. 13. Czerwca.

Buntowniczy związek woiennych okrętów przy Nore zdaie się już do końca

swego dążyć. Gdy kapitan Knight z odpo-wiedzią admiralicyi na żądanie delegatów maytków na zbuntowaną flotę przybył, z

muzyką piosnki ludu: *God save the King*, został od maytków powitany i czerwoną banderę z okrętów zdjęto, a banderę jedności zawieszono. Jak to w Shernes dostrzeżono, wzięto za znak że się cała flotta poddała i czym prędzey dano o tym do Londynu znać, ale ta szczęśliwa nowina ieszcze w ów czas za wczesną była. Jak tylko się maytkowie od kapitana Knight dowiedzieli, że w wydanem od Króla pardonie hersztowie delegatów i delegaci są wyjęci i dla ukarania wydani bydź mają, natychmiast zawiesili nazad czerwoną banderę. Kapitan Knight z nowemi propozycyami od flotty do admiralicyi został odestany; ale ta nie chce tylko zupełnego bez żadnego warunku poddania się, i powszechny amnestyi nie chce udzielić.

Statość, którą rząd pokazał, nieukontentowanie tak wielu zbuntowaych maytków, niedostatek zgody i zaufania w delegatach, pomnażający się niedostatek żywnosci i świeżey wody, sprawiły iednak ważny skutek. Dnia 9 woienny okręt Iris i parę innych chciały się od zbuntowaney flotty oddalić, ale ich wstrzymała. Trzy woienne okręty Ardent i Repulse od 64 armat i Leopard od 50 były w swym przedsięwzięciu szczęśliwsze: d. 9 korzystając ku wieczorowi z przybycia morza odcięły kotwice i uciekły od zbuntowaney flotty. Liniowe okręty Sandwich, Monmouth i inne około których płynęły okrutnie do nich z armat prażyły, te im odpowiadały i 9 ludzi z tey okazji zginęło, a iednemu porucznikowi pięć ustrzelono. Liniowy okręt Ardent z niewielką szkodą uszedł; ale Repulse, który z 50 kul w sam okręt dostał i o mało na piasek nie został wędzony, wielką szkodę w masztach i innych

częściach okrętu przez ciągły ogień poniósł; ieden maszt utracił &c. Maytkom w czasie rozprawy kazano się w kąci pochować, a sami oficyerowie kierowali okrętem. Podczas tey potyczki, podobney do domowy wojny na morzu i niemającej przykładu w historyi Angielskiej marynarki, 30 kupieckich okrętów z węglami korzystając z pory uciekło.

Duch niezgody wszczena się z wolna na zbuntowaney flocie. Maytkowie dzielą się na dwie partye, na royalistów i republikanów, na niebieską i na krwawą partyą; między delegatami nie tylko do żywych sporów, ale i do pięści miało przyyść.

Na okręcie Iris, który się chciał od zbuntowaney flotty oddalić, przyszło między samemi maytkami po dwa razy do bitwy: w pierwszej niebieska czyli royalistka partya, a w drugiej krwawa partya gurowała. Kilku maytków i sternik zostało zabitych; ostatni padł od kobiety, która go w samą głowę kulą ugodziła. Na okręcie Leopard nim się do ucieczki skłonił, przyszło także między maytkami do bitwy, i dwoch ludzi zostało ranionych. Obawiamy się aby do podobnego krwi rozlewu na innych okrętach nie przyszło.

Z *Shernes d: 12 Czerwca.*

Z delegatami będzie trochę ciasno, i po części starają się już ucieczką ratować, obawiając się aby od maytków nie byli wydani. Maytkowie liniowego okrętu Leopard i Repulse około 50 hersztów buntu, którzy nowe rozruchy wzniecić chcieli, na ląd wysadzili i zaraz ich aresztowano i do twierdzy Tylbury odestano. Po republikancku myślący maytkowie, zaraz na początku buntu, na przetożenie Parkera dla

zastąpienia potrzebnych wydatków w ręce jego pieniądze swoje złożyli. Okręt Dremedary idący z Lizbony i 40,000 f. szt: wieżący, szczęśliwie przez buntowniczą flotę, która na niego strzylała przeszedł i do Deptford przybył.

Buntowniczy wódz Parker od niejakiego czasu wielką korespondencją z potężną Islandją prowadził. Na wielu nawet okrętach ma swoich zaufanych, żeby w przypadku mógł uciec. Z szalupy Hound chciał wszystkich ludzi oddalić i swemi zaufanemi osadzić; ale lud tej szalupy nie pozwolił na to i musiał się do szalupy Pylades udać, którą swemi wiernemi osadził, aby w przypadku ucieczką się z niemi ratował.

Admiralicja miała wczoraj zgromadzenie i następujący rozkaz wydała: "Gdy przyczynę mamy do wierzenia, iż Parker, który niedawno najwyższym maytkiem nad komplet na okręcie J. K. Mci Sandwich przy Nore był, i który się za kupienie, zdradę i bunt winnym stał, starać się będzie z wspomnionego okrętu ucieczką ratować: raczył więc J. K. M. dla tym pędzszego odkrycia i złapania wspomnionego R. Parker 500f. sz: nadgrody wyznaczyć temu lub więcej osobom, którzy wspomnionego Parkera złapią, lub złapać każą i do najbliższego sędziego pokoju lub magistratu oddadzą dla postąpienia z nim prawnie.

Podpisano *Portland*.

Podług wyszłego opisu, ma Ryszard Parker około 30 lat, włosy czarne, rozwiązane nosi; jest 5 stop 9 do 10 calow wysoki, ma nos na przod wystoparczony, czarne oczy, wąską twarz; nosi pół buci-ki &c.

Słychać że już wspomniony Parker na

ład z okrętu Sandwich uciekł. Co raz więcej się od zbuntowaney floty okrętów odrywa, a jeżeliby się nie chciała cała poddać, już jest wojenna eskadra przeciw niej gotowa.

Wczoray nadeszła tu od Francuzkiego ministra zagranicznych związków, obywatela Lacroix, na ostatnią depeszę lorda Grenville odpowiedź z Paryża. Dyrektor Barthelemy bardzo w grzecznych wyrazach na list lorda Grenville odpisał. Nie wątpię, że nowe negocyacye w krótcie się w Paryżu rozpoczną; nieprzyjacielskie kroki mają w krótcie być zawieszone. Na głównego negocyatora z naszej strony przeznaczają wciąż lorda St. Helens. Lord Malmesbury leży na wsi chory. Że lord Auckland albo inne osoby, które wymieniają do ambasady będą przydane, nie ma podobieństwa. Co się tyczy ułożenia przedugodnych artykułów, mają Francuzi nalegać, aby Anglia przyrzekła powrócić wszystkie na Francyi i icy alliantach pozycyione zdobycze.

Posak 80,000 f. szt. naszej królowny, która za Xcia Würtemburskiego poszła, w przeszłym tygodniu został na procenta w banku umieszczony, gdzie na akcye podzielony, 165,000 f. szt. wynosi. Pełnomocnikami do tego jest, P. Pitt, W. kanclerz, P. Hippisley i bankier Coutts.

Bank nasz z niektórymi potrzebnymi ograniczeniami zapewne na S. Jan zacznie znowu gotowemi pieniędzmi płacić.

Ostre obchodzenia się przeciw Irland. czykom zbuntowanem trwają jeszcze wciąż, i tuzinami zdrajców do więzienia prowadzą. Wiele żołnierzy od millicyi, którzy się defenderom dali uwiesić i poprzysięgli

im wierność, roztrzymano, Hrabstwo Kil-dare jest jeszcze pełne defenderow. Nie sliczone zakątki z ukrytą bronią, bagueta-mi, szpadami, pikami jeszcze po Irlandyi odkrywają.

Przylądek Hondouras na zagrożenie Hiszpanow postawiono jeszcze w marcu w dobrym stanie obrony.

Jenerał Kościuszko odiechał wczoraj do Bristol, z kąd uda się na Amerykańskim okręcie do północney Ameryki.

Rosyyska eskadra od 3 liniowych okrętow, iedney fregaty i iednego kutra odpłynęła z Jarmut, dla złączenia się z admirałem Duncan, który w kilka okrętow około Texel krąży.

Flotta admirała Bridport powrocila dla opatrzenia się na nowo w żywność do Torbay. Z Brest na okrętach wolnych od napaści, przybyło tu 800 Angielskich brańtow.

W tym momencie, chociaż tyle przeciwnie nagadano, zapewniają iednak, że lord Malmesbury jako negocyator pokoju znou do Paryża poiedzie.

Utrzymują, iż w tym momencie telegrafem nadeszła wiadomość, że reszta przy Nore stojących okrętow, buntowniczą banderę zdięty, &c. a na to miejsce królewską zawdziały.

Sobotnia dworska gazeta, oprócz o poczynionych na Francuzach przyczach, donosi oprzybyciu kuryera od P. Karola Whitworth naszego pełnomocnego ministra przy dworze Peterskim z ratyfikacją zawartego między Królem Jmć i Imperatorem Rosyyskim traktatu handlowego. Oto jest cały ten traktat, który d. 17 ostatniego miesiąca zamieniony został:

Traktat handlowy przez pełnomocników Imperatora Jmć wszech Rosyiy i Króla Jmć W. Brytanii, zawarty i podpisany w Petersburgu d. 18 Lutego 1797.

Imperator Jmć wszech Rosyiy, i Król Jmć W. Brytanii złączeni już węzłem najsłodszygo alliansu, i którym wiele na tym zależy, aby między niemi i ich krajami będące dobre porozumienie, co raz bardziej umocnić, i ile w ich mocy jest wzajemny handel między ich poddanymi rozszerzyć, uznali za dobre między sobą wzajemnie i sprawiedliwe obowiązki w iednym względzie oznaczyć, o które dla zachęcenia i ułatwienia handlowych związkow obydwu narody się porozumiały. Aby więc bez straty czasu do ukończenia tego zbawienego dzieła przyłożyć się, obydwu monarchowie wybrali i mianowali na swych pełnomocników, to jest: Imperator Jmć wszech Rosyiy, P. Alexandra hrabiego Besborodko, swego, aktualnego konsyliarza, pierwszej klasy senatora, ministra rady stanu, jeneralnego dyrektora poczty i kawalera orderow S. Jędrzeia, Alexandra Newskiego, S. Anny pierwszej klasy, krzyża S. Włodzimierza; Xcia Alexandra Kurakin, swego wice kanclerza, aktualnego tajnego konsyliarza, ministra rady stanu, aktualnego szambelana i kawalera orderow S. Jędrzeia, Alexandra Newskiego i S. Anny pierwszej klasy, jako też Dunskiego Dannebrogs orderu; i P. Piotra Soimono-w, tajnego konsyliarza, senatora, prezydenta kolegium handlowego i kawalera orderu S. Włodzimierza zey klasy; K. Jmć zas W. Brytanii P. Karola Whitworth, swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego mi-

nistra przy Imperatorskim dworze, kawaler orderu Bath, którzy na mocy ich pełnomocnictwa na te artykuły się ugodzili:

- I. Pokoy, przyiaźń i dobre porozumienie, które dotąd między obiema monarchiami Imperatorem Jmć wszech Rosyji i Królem Jmć W. Brytanii szczęśliwie trwały, przez niniejszy traktat mają być potwierdzone i umocnione, tak żeby odtąd i na przyszłość między koronami wszech Rosyji ziedney strony, a Wielkiej Brytanii z drugiej strony, jako też podległemi ich krajami, prowincjami, państwami, dobrami i ziemiami, prawdziwy, szczerzy, mocny i doskonały pokoy, przyiaźń i dobre porozumienie panowały, które na zawsze powinny być trwałe, i iak na wodzie tak na lądzie nie naruszenie zachowane, i aby z obydwóch stron poddani, ludy i mieszkańcy, iakiegokolwiek bądź stanu na wzajem się dobrze obchodzili, ile możności sobie dopomagali, nie czyniąc sobie w niczym pokrzywdzenia, ani szkody.
- II. Poddani obydwóch wysokich kontraktujących mocarstw mają mieć zupełnie wolną żeglugę i handel we wszystkich ich Europejskich krajach i w innych krajach gdzie tylko żegluga i handel wysokim kontraktującym stronom pozwolone są i na potym będą.
- III. Ugodzono się że poddani obydwóch wysokich kontraktujących stron do wszystkich portów, miysc i miast, gdzie poddanym, innego iakiego mocarstwa wolno nie jest przybywać, z swemi okrętami, statkami i brykami, czy naładowane lub próżne wolny

przystęp mają, tam mogą handlować i mieszkać, i maytkowie, podróżni i okręty tak Rosyjskie iak Angielskie, chociażby nawet obcych maytków mieli, mają być iako sprzyjającego narody uważani i tak traktowani; nie mogą także być ani maytkowie, ani podróżni do służby obydwóch kontraktujących mocarstw pociągani, wyjąwszy tych poddanych, których do własnej służby koniecznie potrzebują, a kiedy, który służący lub maytek odejdzie od służby ma nazad być wydany.

Ugodzono się także, że poddani każdego z kontraktujących wysokich mocarstw, wszystko co potrzebują do naprawienia swoich okrętów, statków lub bryg, potrzebną żywność do utrzymania się lub do ich podróży za zwyczajną cenę dostaną, i bez żadney trudności i przeszkody tak długo się mogą zabawić, albo odiechać iak im się tylko podobać będzie, byle się tylko podług ustaw każdego z kontraktujących mocarstw gdzie się znajdują sprawowali. Równie Rosyjskie okręty na morzu od Angielskich napotkane, nie mają w swej żegludze najmniejszey przeszkodziwać, ale owszem, jeżeli się na Angielskim morzu przyzwoicie sprawować będą, wszelkie pomocy tak w Angielskich portach iak na morzu doznają.

IV. Ugodzono się, że poddani W. Brytanii wodą albo lądem, na swoich lub najętych okrętach i brykach wszystkie gatunki towarów, albo rzeczy, których tylko wprowadzenie nie jest zakazane, do wszystkich prowincy Rosyjskich, wprowadzać mogą; że im wolno ma

bydź w swych domach lub magazynach ich trzymać, bez trudności i przeszkody na cał przedać lub zamienić, nie będąc przymuszonymi do zostawiania mieszczanami w miejscach gdzie się znajdują. Przez na cał sprzedaż rozumie się iednę lub więcey pak, skrzyń, beczek, fajs, iako też kilka tuzinów na iednym miejscu zebranych towarów iednego gatunku i w znacznych partyach lub pakach ionego. Oprócz tego ugodzono się, że poddani Rofsyyscy tym samem sposobem do portów W. Brytanii i Irlandyi gdzie sobie osiedli, lub mieszkają wszystkie gatunki towarów i rzeczy, których tylko wprowadzenie nie zakazane, przywozić mogą; że te w swych domach lub magazynach trzymać mogą, bez trudności i przeszkody na cał przedać lub zamienić, nie będąc przymuszanemi w miejscach, gdzie się znajdują zostawiania mieszczanami, i że oni wszystkie towary i rzeczy, które innych narodów poddani W. Brytanii kupią i wywożą, zakupywać mogą i z krajów Angielskich wywozić, wyiawszy iedynie złoto, wyrobione lub surowe srebro, monetę srebrną. Daley ugodzono się, że Angielscy kupcy handlujący w Rofsyyskich krajach mają mieć wolność, w przypadku śmierci, nadzwyczajney potrzeby, lub w konieczney potrzebie pieniędzy, albo w przypadku banktuctwa, z swemi rzeczami, te niechay się z Rofsyyskich lub obcych towarów składaia, iak naypożyteczniej na rzecz interesowanaych osob sobie postąpić. To samo służy dla Rofsyyskich poddanych w krajach W. Brytanii. To wszystko iednak rozumie się że każde w tym artykule pozwolenie,

w niczym nie ma się kraiozem ustawom przeciwić, i iak Rofsyyscy, tak W. Brytanii poddani i ich ezeladz mają się z obu stron punktualnie podług praw, statutów i rozporządzeń krajowych gdzie handluia zachować, dla uniknienia każdego gatunku oszukaństwa i pozorów. Wyrok w podobnych przypadkach co się Rofsyi dotyczy, będzie w Petersburgu od kollegium handlowego zalezał, a w innych miastach gdzie nie masz kollegium od sądów, które handlowe sprzeczki rozstrzygaia.

V. Aby sprawiedliwą równość między poddanemi Rofsyyskimi i W. Brytanii zachować, mają wszyscy równe wywozowe i przywozowe cła iak w Rofsyi, tak w Anglii, i Irlandyi opłacać, niechay towary będą na Rofsyiskich, albo Angielskich okrętach ładowane; i od wysokich kontraktuiących mocarstw nie ma bydź żadne rozporządzenie na pożytek własnych poddanych zrobione, któreby się dobrą wiarą na poddanych zgo mocarstwa pod iakimkolwiek bądź imieniem lub formą nie rozciągało, tak żeby poddani obydwóch mocarstw iedni nad zgich żadnego pierwszeństwa niemieli.

VI. Ładowanie i wyładowanie okrętów, tudzież wprowadzenie i wyprowadzenie towarów, ma bydź podług przepisów ile możności ułatwiane i przyspieszane i pod karą w przepisach wyrażoną nie mają bydź pod żadnym pozorem zatrzymywane. Toż samo, iezeli poddani W. Brytanii, z iakąkolwiek kancelaryą, lub kollegium na dostawienie pewaych towarów kontrakty poczynią, oświadczenie, że iuz te towary gotowe leżą i w przywołanym czasie dostawione zostały, przyjęte bydź mają i zapła-

a podług kontraktu za nie ma nastąpić. W Brytanii względem Rofsyyskich towarów to samo ma zachować.

VII. Ugodzono się że poddani W. Brytanii w wszystkich miastach i miejscach Rofsyi, gdzie iane narody wolność handlowania mają, zakupione towary Rofsyyską monetą, którą za swoje towary wzięli zapłacą, wyiawszy, gdyby kontrakty inaczej zrobione były; co się i o Rofsyyskich towarach W. Brytanii rozumie.

VIII. W miejscach gdzie zazwyczaj towary na okręty ładują i wyładują, ma być poddanym wysokich kontraktujących stron wolno, wszystkie gatunki towarów, wyiawszy zakazane, za opłatą cła, na okręty lub bryki ładować i te wodą lub ładem byle zachowali przepisy prowadzić.

IX. Poddani wysokich kontraktujących stron, nie mają od wprowadzenia i wyprowadzenia swych towarów większego cła nad inne narody opłacać. Dla zapobieżenia iednak oszukaństwu, wszystkie towary ukrycie w prowadzone i nie opłacone, mają być skoufiskowane i o kontraband przekonani kupcy, przepisaną ustawą pieniężną karę zaplacać.

X. Poddanym obydwóch kontraktujących stron, będącym teraz lub na potym, iednoej lub drugiey strony z innemi krajami w wojnie, ma być pozwolony handel, pod warunkiem, aby nieprzyjacielowi żądanej amunicyi niedowozili i wyiawszy na wodzie lub na lądzie opasane, albo obłożone miejsca. W każdym zaś innym czasie wylawszy amunicyą wojenną, mogą eiż poddani wszelkie gatunki towarów bez przeszkody, iako

cudzoziemcy tam zawozić. Co się tyczy przetrzāsania kupieckich okrętów, mają sobie wojenne okręty i korsarze względem przyjacielskich i neutralnych okrętów tak łagodnie, ile tylko wojenne okoliczności pozwolą postępować, i zachować ile możności powszechnie uznane zasady i prawa ludow.

(Reszta w przyszłej gazecie)

Z Bruxelli d. 13. Czerwca.

Podług listow z Hollandyi, flotta którą ekwipują w Texel ma być gotowa pod żagle na dzień 21 t. m; składać się ona będzie blisko 270 okrętów różney wielkości. Ładują na nie między innemi 1200 artyllerystow przeszło 70 sztuk armat i moździerzy połowych, 30 tysięcy broni i wielki zapas amunicyi. Jeszcze zupełnie nie wiemy iak wielka ma być liczba ładującego się woyska tak iazdy iako też piechoty. Nie iest jeszcze decydowane, kto będzie miał komendę nad tą wyprawą; podano jenerałow Zuylen, van Niveld i Guerke. Pułkownik, Matuszewicz wezwany iest na kommandanta artylleryi. Zdaie się być pewna, że ta flotta złączy się z flotą Bresteńską dla iakiego wielkiego przedsięwzięcia. Jednak zaraz będzie musiała stoczyć bitwę z flotą Angielską, bo ta ustawicznie czuwa przy brzegach i tak iest śmiała, że często wysyła fregaty, które się zbliżają aż do portow Flising i Midelburga, a Holendrzy przeszkodzić im tego nie mogą. Dowiadujemy się także, iż flotylla admirała Muskin, która niedawno wyszła z Dunkierki iest blokowana w Kale od wielu fregat Angielskich. Niedawno kilka szalup armatnych, które się odważyły poyść dla wypatrzenia nieprzyjaciela, były napotkane, i ledwo się mogły wycofać.

Z Bruzelli d. 15. Czerwca.

Przed dniem wczorayszem przyszło tu trzy bataliony Francuzow od armii polnocney z Bois le Duc, i były kwaterowane umieszczan, niezważając na odwołanie się administracyi municypalney do wyższej władzy ouwolnienie mieszczan od kwaterek.

Listy z Antwerpji donoszą, że flotta Hollenderska wyszła z Texel na morze.

Z Wenecyi d. 11. Czerwca.

Municypalność nakazała zniesienie liberyi, zdjęcie herbow, które exszlechtą miała na swoich domach; zgoła zniszczenie wszystkich znakow powierzchniowych nierówności. Oprocz przymuszoney pożyczki milliona dukatow, nałożono jeszcze nadzwyczajną kontrybucyą na bogatych. Jenerał Buonaparte znajduje się teraz w Genui; urządziwszy interesy tego miasta prosto tu do nas powroci. Korpus woysk Austryackich ciągnie do Dalmacyi Wenecyckiej.

Z Bruzelli d. 16. Czerwca.

Z Ostendy nam donoszą, że okręty Angielskie, które od pewnego czasu przy uściu Skaldy krążyły, nagle opuściły te brzegi. Mówią że się maytkowie zbuntowali, okuli officyerow w kaydany, i poszli łączyć się z insuryentami w Shernes i Nore.

Podług rozkładu, gruntowego podatku na rok 6ty, na dawne Belgium przypadnie summa 20 mill. liw. w gotowych pieniądzech.

Z Genui d. 4. Czerwca.

Rząd Genueński wydał tu następującą odezwę: "Doża gubernator i Prokurator rzeczypospolitey Genueńskiej.

"Pragąciak najlepiej spokojność pu-

bliczną utrzymywać, i chcąc uspokoić troskliwość wszystkich obywateli przestraszonych wieściami, które złośliwi i nieprzychylni rozgłosili, rząd z strony swojej uwiadomia iż mianował deputacyą do oddalenia wszelkiego zewnętrznego niebezpieczeństwa, i obmyślenia środków, i zapobieżenia wszelkim nowym zaburzeniom. Ta deputacya uda się do jenerała Buonaparte, pewną będąc wsparcia w swoich rządaniach od Francuzkiego ministra, który wszczerości właściwey wielkiemu narodowi, kilkakrotnie zapewnił, o interesowaniu się za nami. Rząd więc i deputacya z ufnością w Boga, rozpocznie dzieło, które dąży do ugruntowania exystencyi i całości tej rzeczypospolitey, używając najskuteczniejszych środków do uszczęśliwienia wszystkich, wczym woli całego narodu w czasie zasięgać będzie. Tym czasem zalecamy obywatelom, aby się do utrzymania publicznego porządku, i postuszeństwa tak potrzebnego w terażniejszych okolicznościach przykładali, żeby niechybić zamiaru usiłowań naszych, który jest spokojność i szczęśliwość publiczna."

Z Moguncyi d. 17. Czerwca.

Z powodu nie wypłaconey od opactwa Fuldyyskiego 300,000 liwr: kontrybucyi, miano wysadzić na powietrze niektóre budynki; ale proboszcz kapitulny baron Bibra pojechał śpieszno z Fuldy do głowney kwatery jenerała Lefevre, w celu odroczenia tych kroków, co i wskorał; kontrybucye już także zatwiono.

Armią Francuzką tak iak teraz na prawem brzegu Renu stoi, rachuią do 56,000 ludzi. Officyerowie przy niej nie mogą mieć na długi czas urlopow.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W E S R Z O D Ę D N I A 5. L I P C A 1797.

Z Paryża d. 15 Czerwca.

Tutejszy dziennik le Republicain przy
wodzi:

”Mając się rozpocząć negocjacje pokoju z Anglią nie będą w Paryżu robione ale w Lill albo Ryssel Dyrektoryat wyznaczył do tego 3 pełnomocników: 1 Letourneur z departamentu Mansz, który prezydentem legacyi bydź ma. 2 Maret dawniej ambasadora w Neapolu. 3 Pleville le Pelley, równie waleczny jak świątły marynarz, który trzy razy w morskich bitwach był ranny. Ta uroczysta ambasada pokoju nie zostawi Anglii najmniejszej wątpliwości o czuciach spokojnych rządu Francuzkiego, tym bardziej że jeden z trzech pełnomocników, obywatel Maret znany już Anglii przez usiłowania dawniej w Londynie czynione do przeszkodzenia zerwaniu pokoju. Obywatel Colchon, dawniej kommissarz zagranicznych interesów jest jeneralnym sekretarzem wspomnioney pokoju legacyi mianowanym, i zdaie się, iż jest większym zaufa-

niem zaszczycony niż tytuł iego urzędu okazuje.”

Rząd nasz największą gotowość do zawarcia z Anglią pokoju w sposobie stałym okazał, i iak tylko przedugodne artykuły pokoju w Ryssel ułożone zostaną, całkowity traktat może bydź w Paryżu negocjowany. Maret, ieden z pełnomocników naszych był za ministra Le Brun w wydziale zagranicznych związków umieszczony. Obywatel Letourneur, przeszły dyrektor, który prezydentem tey legacyi ma bydź, po zakończeniu tego poselstwa obeymie urząd inspektora artylleryi na co iuż jest mianowany. Nim został dyrektorem był iuż przy artylleryi.

Dyrektoryat iuż udecydował, iż na dal nie będzie pełnomocnego ambasadora ale tylko rezydenta w Szwaycaryi trzymał, do czego obywatel Bacher jest przeznaczony.

Kompania w Dijon, która za nie dotrzymanie dostawczego kontraktu oskarżoną była, została skazaną, aby w 3ch

dniach 22,000 liwr: do skarbu narodowego powróciła; ale ona od tego dekretu chce apelować.

W Wenecyi w Bucentaurus, na którym doża do zaślubienia morza iędział, jest już w ręku Francuzów.

W tych dniach posłał dyrektoryat do rady 500 względem potrzeb marynarki przełożenia. "Potrzeby tey, mówi w tym poselstwie, są bardzo liczne i nagłe. Potrzeba tey części publiczney siły wrócić całą czynność i moc, aby mogła naśladować armie, które na stałej ziemi Europy wielkie przykłady męstwa okazały: Przez marynarkę musimy powszechnie upragniony pokój ustalić; przez nią musi handel dawną świetność odzyskać; na nią musi więc dyrektoryat, naród, i ciało państwa wszystkie sposoby i źródła, które są w ich mocy obrócić." Dyrektoryat żądał potym 65 mill: 129,000 liwr: dla marynarki.

Wczoray zdał Gilbert Desmolieres obszerny rapport względem skarbów w radzie 500. Zły jego stan przypisuje wielu przyczynom, między innem nie regularnemu wyplacaniu podatków. Różnym ministrom, a osobliwie ministrowi marynarki czyni zarzuty, względem użycia pieniędzy. Roczne prowizye od skonsolidowanych długów wyrachował na 248 mill.; roczne wydatki wydziału wojennego 94 mill: marynarki 50 mill: wewnętrznego wydziału 55 mill: wydziału zagranicznych interesów 4½ mill: , wydziału policyi 2½ mill. Ze wszystkim zwyczajne przychody na ten rok wyrachował na 481 mill:, a wydatki na 479 mill:. Mówił, że w wszystkich częściach administracyi największej reformy potrzeba, i że zapłatę do-

żywozników można cokolwiek skrócić, i oni sami kontenci będą, kiedy będą wiedzieli iż pewnie pieniądze na przeznaczony czas odbierają. Już 32 mill: wybrano przedkiem z zwyczajnych podatków &c. "Naylepsze systema skarbu dodał na końcu, zdaiem i jest powszechny pokoy..,

Eskadra, która z Tulonu wyszła, wróciła tam znowu nazad.

Przeciw powracającym emigrantom znowu z ostróżono śródkci. Xię Modeny wyjechał z Wenecyi do Tryestu.

Z Tulonu wysyłaiaj Francuzkich officyerow marynarki do Wenecyi, dla obięcia tamteyszych okrętów i kommanderowania niemi.

W korycie Brestu stoi 18 okrętów pod żagle gotowych, a 8 innych, które przed temi poydą, co moment mają wyysć na morze.

Redaktor zbiia w wszystkich dziennikach rozgłoszony artykuł, iż Buonaparte zginąłby był, gdyby prędko pokniui nie był zrobił.

Z Frankfurta d. 17. Czerwca.

Jenerał Hoche powróciwszy z Bonn, obiezdza teraz położenia swey armii, i tak mówią, na kilka dni do Frankfurta ma przybydź. Przez Wetzlara mocny oddział artyleryi Francuzkiej do Dillemburg przeszedł. Na interesowanie się Hesseńskafelskiego Landgrafa Francuzi wyciągnęli z Fritzlar; z tym wszystkim zakładnikow z tego miasta zabrali, i armia ich z szanownego położenia swojego nieprzystanie dotąd czynić wrażenia.

Różne przygotowania wojenne wprawiają w tym większe zadziwienie, że z Ratyzbony odbieramy pewną wiadomość, iż po zaszłym już ostatecznie między Austrją i Francją pokoju, wkrótce bo nawet w cią-

gu jeszcze t. m. spodziewaia się wzgledem pokoju Cefarskiego do Rzeszy dekretu, czego z ukontentowaniem oczekujemy. Poseł elektora Mogunckiego doniosł o tym seymowi Rzeszy.

O przyszłym kongresie pokoju rozchodzi się wiele niepewnych wieści, między innymi i ta, że kongres ma być w Ratyzbonie, aby stany Rzeszy chcące do kongresu należeć, mogły dla uniknienia przewłoki, swoich tamtejszych umocować nań posłów. — Wiadomości zaś Paryżkie zawsze miejscem kongresu Paryż przeznaczają.

Dla armii Cefarskiej zakładają w Szwabii i Frankonii na 6 miesięcy magazyny i ta armia aż do zimy w dawnych swoich miejscach będzie stała.

Konie Arcy Xięcia Karola znowu z Wiednia nad Ren idą. Artyllerya Cefarska powiększa się w armii i mówią o wojnie. W Frankonii wybierają Austriacy kantonistów i naznaczają swoją tam siłę do 80,000. W Ulm gdzie do 3000 stoi Cefarskich, nieustannie i bardziej niżeli kiedy około fortyfikacji 4000 ludzi pracuje.

Mówią iż po nastąpionym pokoju garnizony Cefarskie mają stać w Ulm, Moguncyi i Ehrenbreitstein, a rzesza Niemiecka będzie ie winna swoim kosztem utrzymywać.

Z Arensberg w Westfalii d. 10. Czerwca.

Wojsko Francuzkie ciągnie w okoli-

ce Westfalii Sauerland, które do elektora Kolońskiego należą; iakoż Olpe, Altenborn i Bitstein są już od Francuzow zajęte. Do rządztwa Medebach weszła dywizya jazdy, a do Bitstein już i artyllerya przybyła. (Z gazety Heidesheimskiej.)

Z Bononii d. 7. Czerwca.

Na mocy zaleceń jenerała Buonaparte w piątek nowe urzędy sądowe i administracyjne departamentu Reno zostały przez kommissyą śródkową zaprowadzone. Wyszła nowa odezwa od jea: Buonaparte nakazująca, ażeby wszyscy obywatele bez dystynkcyi od 18 lat i wyżej, którzy się jeszcze w rejestr gwardyi narodowej nie zapisali, w przeciągu dni 4 pod karą osobistą dopełnili tego. Xża także tak świeccy iako i zakonni, wyjąwszy żebrzących, muszą się stawić przed swemi municypalnościami, aby zapisani i w proporcyi taxowani być mogli. Toż samo ma się rozumieć o ludziach wyższego wieku nad lat 50; taxa, ktorey podlegać będą za uwolnienie od powinności słuzenia, będzie podług ich możności stanowiona.

W niedzielę przeszłą przyszło 400 dragonii Francuzkiej idący z Romanii, nazajutrz ruszyli ku Ferrarze. Teraz w naszym mieście znajduie się około 3000 wojska Polskiego, którzy wraz z gwardyą narodową służbę czynią.

D O N I E S I E N I A.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicyi zachodniej mocą niniejszego Edyktu wszystkim tym, do których należy, wadomo się czyni: Od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w Gallicyi zachodniej teraz zaś w cyrkule Sandomirskim i Radomskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr Przewielebnego Xiędza Józefa Szaniawskiego opata Wąchockiego, zbieg wierzyoielów

był otwarty. Niniejszymi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zażą-
żonego prawo mieć rozumieli, obwieszczą się, ażeby aż do dnia 11 Września pre-
tensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie
Advocata Ignacego Spyteckiego, Kuratora masy konkursowej, do tutejszego są-
szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi,
ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonemi bydź żadała
okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie,
ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłosza się, od wszys-
kich rzeczonoego dłużnika w cyrkule znaydujących się dóbr, bez żadnego wyjąca oc-
dateni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyto, lub rze-
czy iakiey prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya
na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącej zabezpieczona była tak dalece,
iż takowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgro-
dzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale o tym §. 86 obranie admi-
nistratorsa masy, tudzież deputacyi wierzycielom nakazane jest, przeto wszystkich
wierzycielow na dzień 16 wrzesnia 1797 o godzinie 9 zrana do tutejszego C. K. sądu
szlacheckiego tym napomnieniem z woliwie się, iż tego samego dnia tymczasow nie usta-
nowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież
też i deputacya wierzycielow, do której jednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey
masy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obrana bydź ma, oraz zas przepisy, pod-
ług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacyi względem ad-
ministracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zalecenia dopełniać po-
winien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey
stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95 Zbioru sądowego na ich niebespieczeń-
stwo obranie tak administratora, jak i deputacyi wierzycielow od tutejszego sądu na-
stąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na
C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 19 Czerwca 1797 roku.

Ex Consilio Cas. Reg. Fori Nobilium, Cracoviensis Galiciæ occidentalis, affixum 17
Wojna.
Pieharski.
Olechowski.

Spytecki.

Jozef Elzner.

Dobra Mirow w cyrkule Radomskim leżace w cenie fiskalney 9449 zło: puszczone beda na d.
24 lipca r. b. przez licytacya w C. K. administracyi dobr rządowych w Krakowie, całkiem lub w dro-
bnych częściach, w sześciu-letnia dzierżawę, a to od dnia 24 czerwca 1797 aż do dnia 24 czerwca 1803.
Z strony C. K. pełnomocney zadworney Kommissyi. W Krakowie d. 25 czerwca 1797.

Jan Pinkas.

Obwieszca się Antoni Kosicki Syn Alexandra, który od kilkunastu lat wyszedłszy z matką swo-
ją z Krakowa do Warszawy, a żeby dał o sobie wiadomość lub o sobiście się tu stawił dla odzyskania
spadłzey na niego sukcesyi.

Przez sąd Woytosko Ławniczy Cessarsko Krolewskiego Miasta Krakowa, wszystkim wobec
ktorym o tym wiedzieć należy iż to po trzeci raz do wiadomości podaje się, iż domy prawem prze-
konanego Anastazego Peszkarego dziedziczne w drugim cyrkule miasta na Kleparzu to jest
pod Numerem 42 i 43 stojące z swoiemi przyległościami za summe 4831 złotych pol. urzędownie o-
szacowane, na instancją prawem przekonywającego Tomasza Styry w następującym ostatecznym ter-
minie dnia 22 lipca r. b. w przytomności delegowanego sądowego kommissarza Szll: Balcera Trzebiń-
skiego Ławnika, więcej dającemu sprzedane będą i na ten koniec licytacya publiczna przerwczonych
domow z odwołania o godzinie 3 po popołuniu w izbie sądowej na terminie powyżey oznaczonym
ostatecznie przedsięwzięta będzie, i przerwczone domy nawet poniżej summy szacunkowej z tasy
wynikającej licytowane i sprzedane zostaną, życzący sobie nabycia takowychże domow wolne jest
przezyrzenie inwentarza i detaxacyi każdego czasu w kancelłaryi sądowej woytosko-Ławniczey Kra-
kowskiej. Z wyroku sądu woytowskiego Ławniczego Cessarsko Krolewskiego miasta Krakowa d. 29
miesiąca Kwietnia 1797 roku.